

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

Το χριστουγεννιάτικο δώρο τού παππού...

Ηταν δύσκολες εκείνες οι μέρες του 1953. Πλησίαζαν Χριστούγεννα χωρίς τη γιορτινή ατμόσφαιρα. Ήταν αδύνατο να νοιώσεις γιορτινά με φόντο τα συντρίμια. Οι σεισμοί είχαν ισοπεδώσει τα πάντα. Σπίτια, εκκλησιές, μαγαζιά, όνειρα.

Παντού καταστροφή. Τριγύρω ερείπια και ερημιά. Το όμορφο Αργοστόλι είχε γίνει ένας άμορφος χώρος. Και σα να μην έφτανε η συμφορά που σκόρπισαν οι σεισμοί, η αδιάκοπη βροχή δυσκόλευε ακόμα περισσότερο τα πράγματα. Οι σταγόνες της έκαναν έναν περίεργο θόρυβο πάνω στην υποτυπώδη σκεπή του πρόχειρου καταλύματος που μας φιλοξενούσε. Σεκόντο κρατούσε ο μανιασμένος αέρας ενώ οι αστραπιές και οι βροντιές έκαναν ακόμα πιο απειλητικό το ήδη αφιλόξενο περιβάλλον.

Όλα τα στοιχεία της φύσης τα είχαν βάλει μαζί μας.

Πλησίαζαν Χριστούγεννα του 1953 μόνο που κάθε άλλο από Χριστούγεννα θύμιζαν οι μέρες εκείνες, ιδιαίτερα σε μας τα παιδιά που σαστισμένα από την ανείπωτη συμφορά που μας είχε κτυπήσει, αναζητούσαμε διέξοδο στη χαμένη μας ξεγνοιασιά.

Έβρεχε μέρες και όταν ξαφνικά σταμάτησε, πεταχτήκαμε έξω όλοι, μικροί και μεγάλοι, για να δούμε λίγο ήλιο. Να στεγνώσουμε από την υγρασία που μάς περόνιαζε! Μια μικρή χαρά σφήνα στην δυστυχία που βιώναμε!

Ξανακούσαμε τα μηχανήματα του ελληνικού στρατού και των ξένων που είχαν αρχίσει και πάλι το καθάρισμα της πόλης από τα χαλάσματα.

Όπως γινότανε συνήθως τα αγόρια

μαζεύομασταν σε μια γωνιά και τα κορίτσια στην άλλη.

Παίζαμε συνήθως κρυφτό. Ήταν η εύκολη λύση να περάσουμε λίγο ευχάριστα. Σύμφωνα με τους όρους του παιχνιδιού ο ένας έκλεινε τα μάτια και οι άλλοι κρυβόμασταν. Όταν τα άνοιγε, άρχιζε το ψάξιμο να μάς βρει. Ώρες ατελείωτες γεμάτες κρύψιμο και ψάξιμο. Για μας τα αγόρια, που είχαμε μανία με το ποδόσφαιρο, γρήγορα το κρυφτό σταματούσε να έχει ενδιαφέρον – γινόταν ανιαρό. Έτσι μια μέρα έθεσα στον πατέρα μου, ποδοσφαιρόφιλο ολκής, το μεγάλο μου αίτημα: «Μπαμπά, θέλω για δώρο μια μπάλα». Δε θα ξεχάσω ποτέ τη γεμάτη θλίψη έκφραση τού προσώπου του. «Και πού να τη βρω, παιδί μου» ήταν η απάντησή του. Και βέβαια πού να την εύρισκε!

Τη συζήτηση είχε ακούσει ο παππούς μου που έπινε τον καφέ του στη γωνιά.

«Αύριο θα την έχεις» μου είπε.

Ο πατέρας μου τον κοίταξε γεμάτος απορία αλλά εγώ δεν είχα ώρα για περισσότερες διευκρινίσεις. Ο παππούς είχε δώσει μια υπόσχεση και ήμουν βέβαιος ότι θα την κρατούσε. Όρμησα έξω και έτρεξα προς το τσούρμο που απέναντι από την παράγκα έπαιζαν με τους βόλους.

«Παιδιά, αύριο θα έχουμε μπάλα» φώναξα θριαμβευτικά.

Όλα τα παιδιά πετάχτηκαν και στράφηκαν προς το μέρος μου.

«Και πού θα τη βρεις;» με ρώτησε με ύφος γεμάτο αμφιβολία ένα από τα παιδιά.

«Δεν ξέρω... Ο παππούς μου θα τη βρει...»

Η απάντησή μου δεν έπεισε αλλά εγώ ήμουν σίγουρος ότι ο παππούς μου δεν θα μού έδινε μια κούφια υπόσχεση.

Όλη τη νύκτα δεν κοιμήθηκα καλά. Η γλυκιά προσμονή για το μεγάλο ποδοσφαιρικό αγώνα της επομένης με είχε κυριεύσει!

Όταν πριν καλά-καλά ξημερώσει σηκώθηκα, βρήκα πάνω στο τραπέζι ένα δέμα τυλιγμένο σε μια κιτρινωμένη εφημερίδα – μια από αυτές που είχαν γλιτώσει από τη σόμπα που μάς ζεσταίνε τα ατελείωτα κρύα βράδια. Το άνοιξα βιαστικά και μέσα βρήκα την υπόσχεση του παππού. Μια μπάλα καμωμένη από λωρίδες πανιών τυλιγμένες σε ένα κουβάρι και δεμένες σφικτά με γερές υφασμάτινες κορδέλες! Δεν ήταν βέβαια προδιαγραφών της... Διεθνούς Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας. Ήταν, όμως, στρογγυλή, ελαφριά και εύχρηστη!

Λίγες ώρες αργότερα ένα επίπεδο και χορταριασμένο χωράφι, 100 μέτρα πιο κάτω, είχε μετατραπεί σε... Μαρακανά! Παίζαμε ασταμάτητα χωρίς να μετράμε τα γκολ! Σημασία δεν είχε το αποτέλεσμα. Σημασία είχε ότι παίζαμε ποδόσφαιρο.

Ένα πάνινο κουβάρι μάς πρόσφερε μια απέραντη χαρά!

Το πάνινο κουβάρι του παππού έβγαζε νικήτρια τη ζωή...

Γιώργος Μεσσάρης

Υ.Γ.: Η στήλη θα πάει για λίγες εβδομάδες διακοπές. Μύριες ευχές σε όλους σας. ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2019.

• **ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ:** Στους δύσκολους πρώτους μετασεισμικούς μήνες μια πάνινη μπάλα, το δώρο του παππού μου, έστειλε όλα τα παιδιά της γειτονιάς στους επτά ουραμούς!

• Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο MME που φιλοξενεί το δημοσίευμα ή στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση και εγώ θα το μεταβιβάσω: georgemessaris@gmail.com

• Μία από τις τελευταίες παραγωγές ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ του Γιώργου Μεσσάρη: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ – ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Για να αποκτήσετε το DVD επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας <http://www.omegadocumentaries.com> ή επικοινωνήστε με τον ίδιο στην προαναφερόμενη ηλεκτρονική διεύθυνση.

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers Of The Sea

Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020